

[Margrete Auken]

nem den danske delegations sekretariat. Første henvendelse til ministeriet kom den 23. januar. Fremgangsmåden var den mest nærliggende, da forberedelsesmulighederne i øvrigt er særdeles begrænsede i sammenligning med de arbejdsvilkår, vi har for lovforberedelse og øvrig sagsbehandling i folketinget.

Henrik Hagemann, generalsekretær for den danske delegation, rykkede gentagne gange for akterne, men fik blot svar om, at de snart kom. Den 13. februar modtog Henrik Hagemann så et brev med følgende ordlyd:

»Med skrivelse af 25. januar 1985 er på vegne af medlem af Nordisk Råds danske delegation, folketingsmedlem Margrete Auken begæret aktindsigt i forberedelserne til Nordisk Ministerråds handlingsplan for økonomisk udvikling og fuld beskæftigelse i form af kopi af korrespondance med berørte danske myndigheder og med Nordisk Ministerråd.

Denne korrespondance omhandler udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold, herunder arbejdsmateriale fra andre lande, som det ikke ses at være på sin plads at fremlægge, jfr. offentlighedslovens § 5, nr. 6.«

På den baggrund ønskes det oplyst, om det ville være i strid med bestemmelserne om offentlighed i forvaltningen, om finansministeriet havde udleveret materialet eller dele af det.

Svar (25/2 85):

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Efter bestemmelsen i § 5, nr. 6, i offentlighedsloven omfatter adgangen til at få aktindsigt ikke dokumenter om udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren ønsker oplyst, om det ville være i strid med bestemmelserne om offentlighed i forvaltningen, om finansministeriet havde udleveret det pågældende materiale eller dele af det.

Offentlighedsloven regulerer imidlertid alene spørgsmålet om, i hvilket omfang forvaltningen er forpligtet til at give adgang til aktindsigt. Vedkommende myndighed er derfor ikke afskåret fra at give adgang til aktindsigt i videre omfang end fastsat i loven, medmindre dette kommer i strid med de gæl-

dende regler om tavshedspligt for den, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Ved afgørelsen af, om et dokument er omfattet af de almindelige bestemmelser om tavshedspligt, vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om hemmeligholdelse er påkrævet af hensyn til mellemfolkelige organisationer.

I den forbindelse kan der være grund til at fremhæve, at Nordisk Ministerråd i 1975 har fastsat regler om adgang til aktindsigt i de dokumenter, der er indgået til eller oprettet af Nordisk Ministerråds sekretariat.

I det omfang disse regler udelukker adgangen til aktindsigt i bestemte dokumenter, vil hensynet til Nordisk Ministerråd efter justitsministeriets opfattelse kunne begrunde en tavshedspligt hos danske myndigheder med hensyn til oplysninger i sådanne dokumenter, som er modtaget i kopi, eller i det omfang danske dokumenter afspejler indholdet af sådanne dokumenter. Den endelige afgørelse af, hvorvidt der består en egentlig tavshedspligt, eller om hensynet til det udenrigspolitiske samarbejde i Nordisk Ministerråd i øvrigt bør føre til, at et dokument undtages fra aktindsigt, må afhænge af en konkret vurdering af indholdet af dokumentet og den sammenhæng, hvori det indgår.

### Spm. nr. S 723

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/2 85) af:

**Carl Martin Christensen (KF):**

»Vil ministeren medvirke til at indføre ensartede regler inden for EF med hensyn til virksomhedernes muligheder for overførsel af underskud?«

### Begrundelse

Som reglerne er i dag, kan underskud i Danmark maksimalt overføres i fem år. De samme regler gælder for Italien og Grækenland, mens de øvrige EF-lande har lempeligere vilkår. I Vesttyskland, Irland, Holland og England kan underskud endda fradrages i tidligere års overskud. Denne forskelsbehandling i beskatningsreglerne virker konkurrenceforvridende, idet lande med de mest fordelagtige beskatningsregler har størst tiltrækningskraft på virksomhederne.

I EF-Kommissionen arbejdes der for tiden med forslag om at harmonisere beskatnings-